25/12/2018

Μητρ. Τίτος: Ας γίνει η καρδιά μας Αγία Φάτνη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Παραμυθίας, Φιλιατών, Γηρομερίου και Πάργας

“Το μήνυμα των Χριστουγέννων μας υπενθυμίζει την υψηλήν καταγωγή μας και τον προορισμόν μας” αναφέρει μεταξύ άλλων στο χριστουγεννιάτικο μήνυμά του ο Μητροπολίτης Παραμυθίας κ. Τίτος και προσθέτει ” ο Θεός έγινε άνθρωπος για να κάνει τον άνθρωπο Θεόν”.

Διαβάστε την εγκύκλιο των Χριστουγέννων του Σεβ. Μητρ. Παραμυθίας,Φιλιατών, Γηρομερίου και Πάργας κ.Τίτου

Χαρμόσυνα ἠχοῦν οἱ καμπάνες τῶν Ἐκκλήσιῶν ἀγγέλλοντας σ’ ὁλόκληρον τόν κόσμον τήν Γέννησιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καί τῶν ἀγγέλων τό μήνυμα ἀπλώνεται σ’ ὁλόκληρη τήν οἰκουμένην. «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπί γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία». Εἶναι τό μήνυμα τῆς χαράς καί τῆς εἰρήνης τοῦ Οὐρανοῦ πού ἔφερε στή γῆ μέ τήν σάρκωσί του ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ἡ χαρά καί ἡ εἰρήνη πού μᾶς ἔδωσε καί μᾶς δίδει δωρεάν σέ μικρούς καί μεγάλους, ἰσχυρούς καί ἀδυνάτους, πλουσίους καί πτωχούς, δικαίους καί ἁμαρτωλούς, χωρίς καμμιά ἐξαίρεσιν. Εἶναι τό ξεχείλισμα τῆς ἀγάπης καί τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ Θεοῦ διά

τόν ἄνθρωπον, τόν ὁποῖον ποτέ δέν λήσμονεῖ, ἀλλά συνεχῶς ἐνδιαφέρεται καί φροντίζει γι' αὐτόν. Εἶναι ἡ χαρά καί ἡ εἰρήνη πού μάταια προσπαθοῦμε νά βροῦμε στόν κόσμον καί πού μόνος Αὐτός μᾶς χορηγεῖ, διότι Αὐτός εἶναι ἡ χαρά καί ἡ εἰρήνη καί ἡ ζωή.

Τό μήνυμα λοιπόν τῶν Χριστουγέννων μᾶς ὑπενθυμίζει τήν ὑψηλήν καταγωγήν μας καί τόν προορισμόν μας. «ὁ Θεός ἔγινε ἄνθρωπος γιά νά κάνη τόν ἄνθρωπον Θεόν», διδάσκει ἡ Ἐκκλησία μας. Δηλαδή ὁ ἴδιος ὁ Θεός ἔγινε ἄνθρωπος, ὅμοιος μέ τό πλάσμα του, γιά νά τό πλησιάση, νά σηκώση τό φορτίον του καί τίς ἁμαρτίες του, νά τό καθαρίση καί νά τό ἐλευθερώση ἀπό τά δεσμά τῆς ἁμαρτίας καί τῶν παθῶν καί ἅγιον νά τό ἀνεβάση στήν βασιλεία του. Ἔτσι ἡ ζωή τοῦ ἀνθρώπου μέ τήν σάρκωσιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀποκτᾶ ἕνα αἰώνιον νόημα καί ἀκόμη αὐτή ἡ προσωρινή ζωή του στήν γῆ λούζεται μέσα στό Οὐράνιο φῶς τῆς χάριτος, μέ τήν χαράν καί τήν εἰρήνην τοῦ Θεοῦ.

Αὐτό τό μήνυμα τοῦ οὐρανοῦ, ἄς γίνη τό στήριγμα καί ἡ παρηγοριά τῶν μικρῶν, τῶν πτωχῶν, τῶν ἀδυνάτων, τῶν ἀσθενῶν καί πασχόντων, τῶν γερόντων καί ἐγκατα-λελειμμένων, ἄς γίνη γλυκύς σύντροφος τῶν ξενητευμένων, τῶν ταξειδευόντων εἰς τούς ὠκεανούς καί τούς αἰθέρας, ἄς γίνη ὁ εὐοίωνος προσανατολισμός τῶν νέων μας, πού μέ ἀνησυχίαν ἐρευνοῦν νά βροῦν τήν ἀλήθειαν καί τό νόημα τῆς ζωῆς, πού διψούν γιά ἰδανικά καί ἀλήθειαν.

Αὐτή ἡ χαρά καί ἡ εἰρήνη τοῦ Οὐρανοῦ, ἄς γίνη καί δικό μας κτῆμα μέ τήν θερμήν πίστην καί ἀγάπην πρός τόν Σωτῆρα Χριστόν, μέ τήν μετάνοιαν, τήν ἀλλαγήν τῆς ζωῆς μας καί τήν ἐπιστροφήν εἰς Αὐτόν. Ἄς γίνη ἡ ζωή μας φωτεινή καί ἡ καρδιά μας μιά ἁγία φάτνη, πού θά δεχθῆ μέσα της τόν Λυτρωτήν τοῦ Κόσμου, καί μέ εὐγνωμοσύνη ἄς ψάλη τόν ἀγγελικόν ὕμνον, «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπί γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».